

அறுசீர்க் கழிவெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
கண்ணனேன் எந்தங்கை என்பேன்

2719. வளவே முலகின் முதலாய்
வானே ரிறையை, அருவினையேன்
'களவேழ் வெண்ணென்ற தொடுவுண்ட
கன்வா!' என்பன் பின்னையும்,
'தளவேழ் முறுவல் பின்னைக்காய்
வல்லா ஞயர் தலைவனுய,
இளவே தேழும் தழுவிய
எந்தாய்!' என்பன் நினைந்துநைந்தே. □ □ 1

மாயோனே! எனக்கு அருளினுல் உன் பெருமை உயரும்

2720. நினைந்து நைந்துள் கரைந்துருகி
இமையோர் பலரும் முனிவரும்,
புனைந்த கண்ணி நீர்சாந்தம்
புகையோ டேந்தி வணங்கினால்,
நினைந்த எல்லாப் பொருள்கட்கும்
வித்தாய் முதலில் சிதையாமே,
மனஞ்செய் ஞானத் துன்பெருமை
மாகு ஞேதோ மாயோனே!

2

எல்லாவுயிர்க்கும் தாயாக இருப்பவன் திருமாலே

2721. மாயோ னிகளாய் நடைகற்ற
வானேர் பலரும் முனிவரும்,
'நீயோ னிகளைப் படை' என்று
நிறைநான் முசலைப் படைத்தவன்,
சேயோ னெல்லா அறிவுக்கும்
திசைக ளெல்லாம் திருவடியால்
தாயோன், எல்லா வெவ்வுயிர்க்கும்
தாயோன் தானே ருகுவனே.

3
Pg. 3

வானேர் பெருமானே என் தலைவன்

2722. தானே ருகுவே தனிவித்தாய்த்
தன்னில் மூவர் முதலாய்,
வானேர் பலரும் முனிவரும்
மற்றும் மற்றும் மற்றுமாய்,
தானேர் பெருநீர் தன்னுள்ளே
தோற்றி யதனுள் கண்வளரும்
வானேர் பெருமான் மாமாயன்
வைகுந் தன்னம் பெருமானே.

4

மதுகுதா! வின் திருவடியை நான் சேர அருள்

2723. மானேய நோக்கி மடவாளை
மார்வில கொண்டாய்! மாதவா,
குனே சிதைய வுண்டைவில்
நிறத்தில் தெறித்தாய்! கோவிந்தா,
வானேர் சோதி மணிவன்னே!
மதுகு தா! நீ யருளாய், உன்
தேனே மலரும் திருப்பாதம்
சேரு மாறு விளையேனே.

5

கேசவா! விளைதீர்க்கும் மருந்து நீயே

2724. வினையேன் விளைதீர் மருந்தானுய்!
வின்னேர் தலைவா! கேசவா,
மனைசே ராயர் குலமுதலே!
மாமா யனனே! மாதவா,
சினையேய் தழைய மராமரங்கள்
ஏழும் ஏழ்தாய் சிரீதரா,
இணையா யினைய பெயரினுய்
என்று ஸநவன் அடியேனே

6

கண்ணென் கு காண நான் துடிக்கிறேன்

2725. அடியேன் சிறிய ஞானத்தன்
அறித லார்க்கு மரியானை,
கடிசேர் தண்ணைந் துழாய்க்கண்ணி
புளைந்தான் றன்னைக் கண்ணென்,
செடியார் ஆக்கை யடியாரைச்
சேர்தல் தோக்கும் திருமாலை,
அடியேன் காண்பான் அலற்றுவன்
இதனில் மிககோர் அயர்வுண்டே?

மாயோனே ! நின் மாயைதான் என்னே !

2726. உண்டா யுலகேழ் முன்னமே
உமிழ்ந்து மாயை யால்புக்கு,
உண்டாய் வெண்ணெய் சிறுமனிசர்
உவலை யாக்கை நிலையெய்தி,
மண்டான் சோர்ந்த துண்டேலும்
மனிசர்க் காகும் பீர், சிறிதும்
அண்டா வண்ணம் மனகரைய
நெய்யுண் மருந்தோ மாயோனே!

7

8

கண்ணேன் என் தலைவன்
2727. மாயோம் திய அலவலைய
பெருமா வஞ்சப் பேய்வீய,
தூய குழுவி யாய்விடப்பால்
அழுதா அழுது செய்திட்ட
மாயன், வானேர் தனித்தலைவன்
மலரான் மைந்த னெவ்வுயிர்க்கும்
தாயோன், தம்மா னெண்ணம்மான்
அம்மா மூர்த்தி யைச்சார்ந்தே.

9

எள்ளைத் திருத்துபவன் நெடுமால்

2728. சார்ந்த இருவல் விளைகளும்
சாரித்து மாயப் பற்றறுத்து,
தீர்ந்து தன்பால் மனம்வைக்கத்
திருத்தி வீடு திருத்துவான்,
ஆர்ந்த ஞானச் சுடராகி
அகலம் கீழ்மேல் அளவிறந்து,
நேர்ந்த வுருவாய் அருவாகும்
இவற்றி னுயிராம் நெடுமாலே!

10

மாமாயனே என்றால் துன்பம் வராது

2729. 'மாலே! மாயப் பெருமானே!
மாமா யனே!' என்றென்று,
மாலே யேறி மாலருளால்
மன்னு குருகூர்ச் சடகோபன்,
பாலேய் தமிழ் ரிசைகாரர்
பத்தர் பரவும் ஆயிரத்தின்
பாலே, பட்ட இவைபத்தும்
வல்லார்க் கில்லை பரிவதே. □□

11